

Literarni radovi naših učenika

ŠTO JE LJUBAV?

Što je ljubav?
To pitamo se često,
je li to možda strašno nešto?
Boli li ili grize,
je li to nešto poput krize?

Kod djece je još mala.
Vrijeme kad su se ljubavna pisma
slala.

Pa kasnije je još veća,
a čokoladu dobit', e to je prava
sreća.

Nekad možda nije prava
pa nas stalno zavarava.
U nama je tad velika strava,
ali kad se u nju uđe više
tad u nama nema kiše.

A na kraju nam se sviđi,
nitko se više ne stidi.
Na pitanja odgovore dobimo sve
da je ljubav nešto najljepše.
Ponekad šakljivo jako,
Ali u ljubavi to je uvijek tako.

Maša Lukin, 6.b

LJUBAV

Ljubav je
kiša koja pada,
skuplja od
sto smaragda.

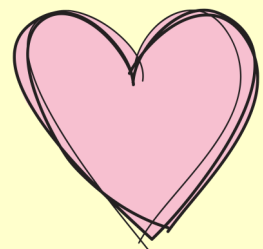
Ljubav je kao
roza puma
kojoj je dom
čarobna prašuma.

Ljubav nije
za dobiti laka,
ali je zato slatka.

Ljubav je od
srca,
ali se nekad
iskoprca.

Ljubav
mračna nije,
ali vječna
zauvijek je!

Andrej Kadiu, 3.a

LJUBAV

Nježna i brižna,
grli, tješi, daje,
bez nje nema života.
Ljubav je vječna.

LJUBAV

Topla i slatka.
Treperi, ljubi, grli.
Puštam ju u srce.
Radost.

Niko Švetak, 3.a

PRIJATELJSTVO

Bit će uz tebe kad si osjećaja teškog,
slijedit će te uvijek, ma čak i do Polja Leškog.

On je dobra srca, pametan i drag,
on bi za tvoje dobro pretrčao cijeli Pag.

Bit će uvijek tu da te tješi,
a nekad će u partiji košarke *da te riješi*.

Sad znaš tu osobu, nisi naivan,
to je nitko drugi nego moj prijatelj Ivan.

Luka Crevar, 6.b

DA SAM JA PETAR PAN

Da sam ja Petar Pan stalno bih letio.

Utrkivao bih se s ostalim izgubljenim dječacima u letenju. Naučio bih Zvončicu kako se pristojno ponašati. Družio bih se s vilama. Letio bih na svakakve planete. Išao bih po djecu u njihove domove svaki mjesec. Dogovorio bih se s kapetanom Kukom zato da obojica budemo sretni. Svaki dan kad bih se probudio išao bih letjeti. Pričao bih u laguni sa sirenama.

I na kraju bih se vratio kući.

Vili Kero, 3.b

TEŠKA ODLUKA

I, evo, nalazimo se na kraju još jedne školske godine. Vjerujem da je svim osmašima na pameti jedno pitanje koje ih muči, a to je: „I što sada?“

Ove ću godine završiti osmi razred osnovne škole. Da, to znači da dobro moram paziti na svoje ocjene, a zatim i koju srednju školu ću odabrati. Još uvijek nisam siguran koju srednju školu želim upisati iako je krajnje vrijeme da se odlučim. Već sada vidim da će mi ti upisi biti jedna od težih odluka u životu. Do sada sam ispunio nekoliko anketa koje bi mi trebale pomoći u odabiru srednje škole. Najviše žalim što ćemo se moji prijatelji i ja morati rastati na kraju godine i svako krenuti svojim putem. Naravno, ostat ćemo u kontaktu i često ćemo se viđati. Ja na sve ovo gledam kao na novi početak iako mislim da još nisam spreman za sve što me čeka. Jednostavno ne mogu vjerovati da je prošlo već osam godina, vrijeme je jednostavno proletjelo. Nadam se da ću se za ovo malo vremena koje mi je preostalo uspjeti odlučiti.

Sve bih dao da se mogu vratiti osam godina unazad. Vjerujem da isto mišljenje imaju i ostali osmaši!

Noa Klarić, 8.b

Našoj dragoj Hrvatskoj

HRVATSKA

Hrvatska,

moja geografija,
moja biografija.

Hrvatska,

mog rođenja,
mog krštenja.

Hrvatska

u radosti i prošlosti,
u sadašnjosti i budućnosti.

Hrvatska,

mala točka svemira,
mjesto sreće i nemira.

Hrvatska,

europska i svoja,
a opet nekako moja!

Uma Pajić, 6.b

MOJA HRVATSKA

Tisuću gora,
tisuću brežuljaka,
život posvuda.

Din Wagenhoffer, 6.a

HRVATSKA

Hrvatska cvijeta,
ljepša od svijeta.
Ona se bori i nikad
se ne umori.
Ima lijepe gore i najljepše
Jadransko more.

Barbara Gall, 6.a

MOJA HRVATSKA

Moja Hrvatska lijepa
teče kao rijeka.
Naša Hrvatska je mala,
ali je država prava.
Za nju smo se borit' trebali,
ali se nismo predali.
Hrvatska moja,
bogatija si od bilo kojeg mora,
a krase te mnoga gorja.
Od nizina i brda
sve do brojnih krda.
U toj zemlji gladan nitko nije
i svatko se smije.

Borna Akmačić, 6.a

MOJA HRVATSKA

Negdje po sredini Europe,
preko puta Italije,
postoji mala državica.
Tako mala,
a tako velika svojim čudima.

Dubrovnika zidine krase,
Plitvička jezera još ljepša po
zimi,
kulen fini u Slavoniji našoj,
a u Samoboru kremšnite i
kostimi.

Al' nije sve u mjestima,
njeni ljudi razne kulture
čuvaju.

Na svakom dijelu države
drugo narječje.

Ta državica mala,
puna blaga
i ponosna sam reći
da je moja Hrvatska.

Petra Tomeljak, 6.a

MOJA HRVATSKA

U njoj sam se rodio,
svi dragi moji su tu.
Tu je moj topli dom,
gdje sam uvijek na svom.

Ljepote njene
posvuda je krase.
Kud god odem
vraćam se njoj.

S ponosom uvijek je
u srcu mom,
jedini i moj
najdraži dom.

Josip Ćurković, 6.b

PROBLEMI MODERNOG MATERIJALNOG DRUŠTVA

Novac. Danas je novac jedan od najbitnijih stvari u našem životu. Današnje društvo vidi novac kao put do sreće i ljubavi, ali je li to uistinu tako? Je li istina da nam bogatstvo omogućuje sreću? Zar je novac toliko bitan za nas?

Oduvijek slušamo o novcu, prikazan je kao da bez njega ne možemo. Istina, trebamo ga za osnovne potrebe kao što su hrana i piće, ali ljubav, sreća i pravi prijatelji sigurno ne proizlaze iz novca. Naravno, kupovanje raznih stvari usrećit će nas, no kratkotrajno. Tužno je što društvo danas stavlja toliku važnost na novac. Djecu se uči o novcu otkad znaju za sebe, ali zar ih ne bismo trebali učiti o samopouzdanju, poštovanju i ljubavi? To je sasvim drugo bogatstvo o kojem se ne priča dovoljno i ne možemo ga kupiti. Mobiteli, osobna računala, razna odjeća daju nam privremenu sreću, ali sve je to nebitno, ako smo nesretni i ne znamo svoju vrijednost.

Dolazimo do zaključka da smo zapravo mi najveći

problem našega materijalnog društva. Ne znamo kako voljeti sami sebe pa tu sreću pokušavamo pronaći u novcu. Jedan dan družite se s obitelji, prijateljima ili sami sa sobom i vidjet ćete da novac nije toliko bitan.

Marija Kožul, 8.a

Ponedjeljak bez mobitela

ŠTO NAŠI UČENICI MISLE O TAKVOM Ponedjeljku i ZAŠTO JE ON VAŽAN?

ZAŠTO Ponedjeljak BEZ MOBITELA?

Ja mislim da je ponedjeljak bez mobitela zato što smo svi skoro svaki odmor na mobitelima. Previše smo na njima, može nam se jako oštetiti vid i utjecati na koncentraciju pri učenju. Trebali bismo se više družiti i živjeti u stvarnom svijetu. Iako mobitel ima puno loših strana, ima i nekih dobrih, npr. može nam pomoći pri učenju i pisanju domaćih zadaća. Trebali bismo više upoznavati ljude uživo te s njima pričati.

Ema Kajba, 6.c

RAZLOZI ZA Ponedjeljak bez mobitela

- Motivacija djece da se više igraju zajedno.**
- Motivacije djece da više uče i rade.**
- Motivacija da djeca gledaju i žive u pravom svijetu.**
- Motivacija da djeca vide kako je to bilo kad nisu postojali mobiteli.**
- Motivacija da se zaustavi ovisnost o mobitelima.**
- Zbog interneta koji je jako opasan zbog opasnih ljudi i zlih namjera.**
 - Zbog zračenja mobitela.**
- Motivacija da se koncentriramo na školu.**
 - Zbog slikanja u školi.**
- Zbog zlostavljanja djece preko društvenih mreža.**
- Zbog oštećenja kralježnice i vrata kada gledamo u mobitele.**
- Zbog toga da ne radimo razne opasne izazove na mobitelima.**
- Zbog toga da ne idemo na opasne internetske stranice i aplikacije.**
 - Da se ne svađamo zbog mobitela.**
 - Da bolje upoznamo svijet.**
 - Da budemo više društveni!**

Lorena Zorec, 6.c

ZAŠTO Ponedjeljkom nema mobitela?

Ja mislim da se odlučilo da ponedjeljkom nema mobitela zato što svi tijekom odmora gledamo u mobitel i ne družimo se. Dok traje odmor umjesto da pričamo ili se igramo mi smo na mobitelima. Sada kada ponedjeljkom nema mobitela svi se družimo i igramo se skakavca ili se dobacujemo lopticom. Sada je ponedjeljkom bolja atmosfera i zabava. Ponedjeljak bez mobitela – jedan dan dužeg života!

Laura Marag, 6.c

Ponedjeljak bez mobitela

Ponedjeljkom ne smijemo biti na mobitelima jer smo se zbog njih prestali družiti pa čak i razgovarati jedni s drugima. Ovako ćemo se barem jedan dan u tjednu družiti i razgovarati bez njih. Možda tako i naučimo da se trebamo više družiti i naći neki drugi način zabave.

Klara Mačvanin, 6.c

ZAŠTO Ponedjeljak bez mobitela

Zato što nemamo mašte, ne pratimo nastavu, ne družimo se i to je sve!

Liam Šantek, 6.c

ZAŠTO Ponedjeljak bez mobitela?

**Da se više družimo i pričamo!
Da ne *visimo* na mobitelima!
Mobitel je štetan!
Naši roditelji su uživali i bez njega i nije im ništa bilo!**

Lucija Maduna, 6.c

ZAŠTO Ponedjeljak bez mobitela?

Ja mislim da je ponedjeljak bez mobitela jako korisna stvar. Svaki dan hodam hodnicima škole i gledam.... Razmišljam koje su dobre strane toga što djeca rade. Dobre su strane te da se djeca zajedno igraju, družu i socijaliziraju. Jednostavno provode vrijeme zajedno i bolje se upoznavaju i to mi izmami osmijeh na lice. A sad loše strane. Djeca uopće ne provode vrijeme zajedno. Svaki odmor oni uzmu mobitele u ruke i ponašaju se poput robota, uopće ne odgovaraju na pitanja. To je poput neke hipnoze. Mislim da znam dosta o lošim navikama poput ove. Ja sam imala borbe s roditeljima jer nisam ispuštala mobitel iz ruke. Ne samo da je utjecalo na mene nego i na moje ocjene. Što sam više bila na mobitelu, to su se moje ocjene pogoršavale. Sada.... Pa sada je puno bolje jer sam shvatila da mogu! Jednostavno sam stavila mobitel na stol pokraj sebe, otvorila školsku knjigu i počela učiti. Koliko god sam htjela pročitati sve te poruke koje su stizale na moj mobitel, NISAM. To zvrndanje nije prestajalo isto kao moja upornost. Nakon nekog vremena samo je krenulo i ulazilo u moju glavu. Sutradan sam dobila pet i shvatila da samo trebaš **ŽELJETI!**

Nika Modesty Šapina, 6.c

Ponedjeljak bez mobitela

Mobiteli jako često uzrokuju veće svađe. Oni jako štete našem mozgu. Jednom šetnjom kroz školski hodnik zamijetila sam mnogo djece koja svoje odmore trate na mobitele. Mobiteli su puni igrice, a igrice jako štete našem mozgu. Ponedjeljak bez mobitela jako je pametna ideja kako bismo potaknuli one koji mobitele drže svakodnevno da ih odlože i odu se igrati s prijateljima!

Nađa Gradašćević, 4.d

ZAŠTO Ponedjeljak bez mobitela?

Ja mislim da je ponedjeljak bez mobitela jer odkad su stvoreni mobiteli svi samo obraćamo pažnju na njih, a ne na svijet oko sebe. To je jako loše jer učenici ne uče i ne paze preko ceste. Također učenici pod nastavom potajno igraju igrice na mobitelu. Znam da ga svi obožavamo, ali on je zapravo jako štetan. Nadam se da će drugi shvatiti moju poruku. Bilo bi lijepo da shvate koliko vremena zapravo provode na mobitelu!

Eva Kovač, 4.d

ZAŠTO PONEDJELJAK BEZ MOBITELA?

Ja mislim da je ponedjeljak bez mobitela stvoren jer previše *buljimo* u njih i da se ne družimo jedni s drugima pa da možemo proširiti krug prijateljstva i da se možemo igrati jedni s drugima!

Filip Rako, 4.d

DANAŠNJI PROBLEMI U SVIJETU – GLOBALNO ZATOPLJENJE

Jeste li se ikada zapitali zašto se vrijeme konstantno mijenja? Zašto zimi ne pada puno snijega, kao nekada? Jeste li osviješteni što se događa u svijetu oko vas? Brinete li se ili barem pokušavate pridonijeti zaštiti okoliša?

Sigurno je svatko od nas čuo za pojam „globalno zatopljenje“. Globalno zatopljenje ili globalno zagrijavanje je postupno zagrijavanje Zemljine površine i nižih slojeva atmosfere uzrokovano učinkom staklenika, odnosno povećanom emisijom stakleničkih plinova, što dovodi do globalnih promjena klime. Posljedice mogu biti katastrofalne, topljenje ledenjaka i podizanje razine mora, visoke temperature pretvaraju plodne površine u pustinje, uzrokuju nestanak pitke vode, pogoduju širenju infektivnih bolesti, dolazi do premještanja, pa i nestanka mnogih biljnih i životinjskih vrsta... Konkretno za Hrvatsku bi to značilo potapanje mnogih priobalnih područja i otoka, zbog nedostatka pitke vode i previsokih temperatura propao bi turizam, jedna od vodećih gospodarskih djelatnosti, neke plodne površine postale bi pustinje, nepogodne za uzgoj hrane. Znanstvenici se slažu da je globalno zatopljenje uzrokovano utjecajem čovjeka i da se može usporiti samo drastičnim smanjenjem emisije stakleničkih plinova, u prvom redu ugljikova dioksida i dušikovih spojeva nastalih sagorijevanjem fosilnih goriva.

Dakle, svatko od nas je odgovoran i može doprinijeti na način da se odgovorno ponaša prema otpadu i reciklira, racionalno koristi energiju, koristi „štedne“ žarulje i uređaje, racionalno koristi grijanje i hlađenje, toplu vodu, a da manje koristi automobile. Možda baš sada kada smo u izolaciji imamo vremena educirati se i postati odgovorni prema sebi, drugima i prema okolišu, to je najmanje što možemo učiniti.

Iskra Razum, 8.a

O ČITANJU

Nedavno sam shvatio da je čitanje svugdje oko nas. U raznoraznim knjigama, stripovima, reklamama na ulici i na televiziji pa čak i na aplikacijama i videoigramama. Neki ljudi godišnje pročitaju samo dvije knjige. To je jako loše zato što se u knjigama nalaze jako korisne poruke koje bi im koristile u životu. Preporučio bih ljudima da čitaju više knjiga zato što postaju jako bogati riječima, raznim iskustvima i svjetovima.

Luka Crevar, 6.b

KAJ, ČA i ŠTO iz pera naših osmaša

ZIMA

Sneg se beli na hižama,
Deca se sanjkaju na bregima,
Hljeb miriši z vrelih peći,
Jedva čekam kak će se ispeći.

Patricija Milić, 8.a

MORE

O, lipo naše more,
Ča nam plodove daješ.

Volin lovit ribu
Kao ribar pravi.

Volin jedrit jedrilicon
Kao mornar pravi.

Volin u šetnju ić
I sladoled pojist.

Niko Goljak, 8.a

KAJ BUM PISALA, KAJ BUM RISALA

Najlakše mi je ljubavnu
pjesmu pisati, možda mi ju bu
lakše napisati.

Kaj lakše sve bum to
u jedno spojila, pisanje i risanje
i tak bum se o ljubavi izrazila.

Nikki Kaurić, 8.a

JESEN V GORICAMA

Denes jako veter puše,
zgledi kak da se grane ruše.
Grozdje je tak zlatno,
samo je od dežđa blatno.

Sonce se nekam skrilo,
morti je iza oblaki bilo.
Kostanji curiju na zemlu vlažnu,
jabuke i ruške imaju petiljku snažnu.

Pun škrlak sem nabral orehi
i da ih ne zemem, to bi bili grehi.

Fran Božić-Jokić, 8.a

ZIMA

Kad lišće otpadne
I rože ne dišču
I vse je mrzlo, belo.
Vse je mirno, nije zeleno.
Šepta tiho, zima mrzla,
Čez selo.
Otprtih oblokov nema.
Sleme tiho, sleme belo.

Tenek pokrivač
Na mojem selu.
Vnoge babe čuče.
Štele sunce, štele leto
Da obloka mogu otpri,
Da im zima noge ne zebe.

Iskra Razum, 8.a

KAJ

Lepi naš kaj
uljepšava svaki kraj.
U Zagorju vsi ga znaju,
nigdar zginuti ne bu.
V kmici i v jutru,
čez vso vreme,
s nama je naš steklešči
kaj.

Marija Kožul, 8.a

VETAR

Vetar vu kosi,
vetar na vodi,
vetar vu šumi,
svi ga oseste.

Topel il hladan,
jak il slab,
svima je ugodan.

Tin Šoštarić, 8.a

PROLEĆE

Proleće je vreme kad se vsa
osetila bude
i kad nemreš dočekati
prvo sunce.

Proleće je vreme kad se
biljke bude
i kad nam dišeći visibabe, šafrani i jaglaci
radosno govore: „Proleće je stiglo!“.

Proleće je vreme kad vse diši
i kad vidimo puno cvetja,
pogotovo vesnike proleća i fijolice.

MOJ RAZRED

Osem let uskoro bu prošlo,
a ko da smo jučer bili vu prvem razredu.

Vse smo delali skup,
svadili se, smijali, družili.

Fala vam za vse kaj smo prošli skup,
ostali bute mi uvek vu srcu.

Ivana Krizmanić, 8.a

JESEN

Što reći o jeseni,
o tom tajanstvenom
godišnjem dobu?
Lišće pada, voće dozrijeva,
ptice se polako sele u toplije krajeve.

Ipak, čari ljeta polako nestaju
i životinje se spremaju za zimski san.
Kap po kap, prve jesenske kiše dolaze
i čujem ih na svom prozoru.

Mihael Bat, 8.a

Proleće je vreme kad se životinje
bude iz zimskog zna
i mladunčad veselo beži
po bregima.

Proleće je vreme buđenja ljudi
iz tmurnog vremena
i male dečice i njihovog radosnog smeha.

Proleće je nekaj posebno,
nova motivacija i novo veselje.
Proleće je radost bez črlenih nosića.

Leticija Vresk, 8.a

MOJ STARI GRAD

Ja ljetujen u njem',
lipo vrime iman.
Kupan se , igran,
skačen i plivan.

More toplo i plavo,
puno riba.
Znan ih lovit,
dosta i pojist.

Hvar je sunčan,
lip i velik.
Starograjsko polje
mnoge nan plodove daje.

O moj Grade Stari,
u tebi ima puno lipih stvari.
Svako lito brzo prođe,
A novo sporo dođe.

Martin Polšek, 8.a

PRIJATELJ DRAGI

Prijatelj moj dragi, kaj da ti velim
kad nemam ništ s tobom da podelim.

Boli me v srcu, boli me v duši,
nekak, kak da me duši.

Nika Strabić, 8.b

OBED MOJE BAKE

Tak topal i fin
uz mirisni dim.
Još malo gotov je
obed bake moje.
Za stolom smo svi,
veseli smo mi.
Kad siti smo bili
kupice smo spili.

Filip Bujan, 8.b

KAJ DA DELAM?

Vučiteljica mi je dala jako težak zadatak.
Da moram napisati pesmu o tom
kak su naši stari povedali.
Prve sam si zmisllila kaj bu pak ve,
kaj bum zdelala?
Em nisam ja pesnik!
Ali vučitelja se mora posluhnuti.
Vani dežd curi i skoro bu došla zima,
pak sam se zmisllila proleća i lepega sunčeka.
Pak sam se zmisllila morja i
kak sam v morju noge namakala
i niš nisem delala.
A sad moram puno toga delati,
vučiti se, škole završiti pa čak i
pesmu na kajkavskem napisati.

Sara Šulekić, 8.b

MORE

More moje,
tako si slano i lipo,
plavo ka nebo.
Jedva čekam godinu iduću
da se pridružiti
tebi mogu.

Luka Galović, 8.b

BORA VA ŠUME

Videla sam bora va šume,
videla sam puno dreva.
Pa še mislin,
pa še pitan.
Plavega morja
še videla nisan.
Hitila sam gumarice
ča mi je za delati.
Galebi beli, hote semo.

Klara Maria Cipek, 8.b

MOJ ZAGREB

Zagrebe, ti si moj grad,
meni najljepši,
imam te rad.

Volem tvoje krovove,
volem tvoje vure
kaj mi s tobom jure!

Hana Ivaniš, 8.b

JA BI SE SELA

Gde bum se sela
kad mesta za me nema?
Ja bum se stala.
Za me problema nema.

Iva Roksandić, 8.b

ROŽMARIN ZELENI

Noći su mi duge,
dugi su mi dnevi,
samo na te mislim,
rožmarin zeleni.

Nikola Nikolić, 8.b

JESEN

Vse su preplavile
sence i zavile
v kmicu. I v našem je oku.
Nebo se zamutilo,
listje požutelo.
Jesen leti pri obluku.

Kim Jurkić, 8.b

ŽIVOT

Vjutro bi rad spati,
moram rano stati,
vure brojim
da ne zakasnim,
v školu moram poći
da ne bi zakasnil,
posle škole kolače bum pravil.

Vito Mehdić, 8.b

SAN

Hiža je sred huste.
Kmica je.
Ne morem spati.
Nekaj mi o glavi stoji.
Sutra bumo brali grozdje.
Najlepše slike sam si zmislila i ftonula v
san.

Jurja Beganović, 8.b

U GOSTIMA

Prva riječ kad si u gostima je *kenova*.
Sjedneš za stol koji je spreman za objed,
a kad sve završi, zadnja riječ je *adio*.

Matija Lukić, 8.b

SIROMAH

Vjutro bi rad spati,
moram rano stati.
Vu varoš moram iti
i tam dugo biti.
Klečeč vure brojim,
malo da se zbrojim.
Joj meni, joj, siromaha!

Toni Mujan, 8.b

MOJ PES

U dvorištu moje bake
moj pes verno sedi.

Čeka da mu dojdem.
I čeka i sedi.

I dojdem mu ja.
Repom veselo maše.

Erik Mihoci, 8.b

MORE

Vajk ti se divin,
vajk te volin.
I kad mrzli vitar bisni
i kad topli daž na te daždi
i sunce toplo kad te grli,
a svakoga lita se tebi tornan.
Jer na srcu si mi osta
i na te uvijek pensan.

Noa Klarić, 8.b

JESEN VU MENI

Oluja stiže,
jesen se je bliže.

Male je sunca, dnevni se su krajši,
zriju nam plodovi se slajši.

Mirisi se razni širiju,
pokisli tići z granja viriju.

Jesen je došla vu naš kraj
I od njega stvorila pravi raj.

Dora Horvatin, 8.b

MOJA SLAVONIJA

Budi se moja Slavonija
mirisna i rosom oprana.
Šume strše, hrastovi prkose
jer u sebi čitavu povijest nose.

Marko Čulo, 8.b

MOJ ZAGREB

Moj Zagreb, tak imam te rad!
Kad te kroz oblok vidim,
oko srca mi je toplo.
Golubovi kad polete vu podne,
milina je za videt.
Kaj bi sve dal da mogu s tobom
večno živet!

Vito Rudomino, 8.b

Intervju s učenicom Mašom Lukin

Maša Lukin, učenica 6.b, obožava pisati pjesme! Naše novinarke razgovarale su s njom o njezinu zanimljivom talentu.

Koliko ti obično treba da napišeš neku pjesmu?

To ovisi o tome ako imam inspiraciju, ali ako je imam, onda nekih 15 minuta.

Kada u danu pišeš pjesme?

Pišem pjesme kad god imam vremena, a da želim. To može biti ujutro, popodne, navečer.

Tko ili što te inspirira da ih pišeš?

Ponekad moji osjećaji, nekada misli, a nekada oni prema kojima osjećam nešto lijepo.

Zašto više voliš pisati pjesme od nekih drugih vrsta tekstova?

Zato što sam uvijek htjela pjevati, ali jednostavno nisam imala glasa za to pa me zanimalo kako se zapravo pišu pjesme, ali kad sam saznala, više su mi se svidjele one koje se čitaju (poezije). Pjesme su još jako osjećajne, a pisanje npr. epskih tekstova mi je iz nekog razloga bilo dosadno.

Koja ti je najdraža tema o kojoj pišeš?

Pa baš je i nemam, pišem o onome što mi se sviđa ili ono što mi u tom trenu pada na pamet.

Koliko si pjesama do sad napisala?

Joj, pa nisam baš sigurna, ali negdje oko dvadeset.

Kada si počela pisati pjesme?

Počela sam negdje s deset godina. Ne baš tako davno!

(intervju napravile: Luna Pušenjak i Josipa Soldo, 6.b)

*...i za kraj
još jedna
Mašina
pjesma
o ljubavi*

LJUBAV

Ah, ta ljubav.

*S tim osjećajem teško se nosim,
a leptiriće u trbuhu jedva podnosim.*

*„Zašto baš on? pitam se svaki dan
jer ga po noći u snovima vidim
i zvijezdama u njegovim očima se divim.*

*Možda jesam malo blesava,
ali što mogu kad sam se zaljubila
i u ovoj pjesmi zapetljala.*